

Dopisi.

Mozirje. (Popravek popravka.) Zadnjemu popravku iz Mozirja smo se smejali, čeprav ga je sestavil visok gospod, namreč dosluženi socijalni demokrat in sedanji pomožni uradnik pri ekspozituri. S številkami nam je dokazal, kako smo bogati, samo da je pozabil našeti tudi dolgove. Ju-hu-hu! ti preklicani dolgovi! Ko bi teh ne bilo, bil bi še marsikdo bogat! Zakaj popravek ne pove, koliko dolga je na novem loškem mostu, koliko na starem, ki ga je že voda vzela, koliko na občinski tehtnici? Sicer pa je cenilni mož segel previsoko. Kdo bo dal za golo Belo peč 8000 K? Predlagamo, naj jo za isti znesek kupi ali Ivan Lipold ali pa bivši Reichenbergov komij. — Popravek trdi, da so se občinski blagajni odprli novi dohodki. Kakšni? Ali so to novi dohodki, če je kdo obsojen na 40 K za občinske uboge? Ali so te bele kronice v občinskem računu? — Popravek prinaša tudi sejni zapisnik zaradi nezaupnice. Ali mislite, da ne vemo, kako se delajo take reči? Papir je potrpežljiv in lahko nanj napišeš, kar hočeš. Le prevdarite! Prejšnji župan je na dan volitve novega župana izjavil pred moškimi pričami, da se je sklenila nezaupnica samo dvema državnima poslancema. Naši prisežejo, da se je sklenila samo enemu državnemu poslancu in nič deželnim. Popravek pa trdi, da se je sklenila tudi deželnim poslancem. Kje je ključ tej zmešnjavi? Ali je morebiti resnica, da je izbacnjeni dopisnik v ljubljanskega smrdljivca predlagal dotično sramotilnico v nemškem jeziku, kakor se govori? Sicer pa naj bo tako ali tako, novi odbor ima sveto dolžnost, da opere madež od našega lepega trga in slovesno sklene zaupnico našim vrlim deželnim poslancem, da bo naša občina stala zopet s svetlim licem pred slovenskim ljudstvom. Nasprotnikom svetujemo še enkrat, naj pustijo naše ljudi pri miru, drugače bo ta ali drugi »pošubovec« še kaj slisal.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Naš mil. knez in škof so se odpeljali k škofovskemu zborovanju na Dunaj, kjer ostanejo delj časa.

Naš rojak iz Polensaka nadporočnik gospod Martin Majcen je dovršil vojno šolo in je pridružen k domobranskemu generalnemu štabu v Krakovem.

Imenovanje. Nadučitelj na novoustanovljeni ljudski šoli v Gotovljah je imenovan gospod Anton Šumljak, dosedanji učitelj v Zalcu. Učiteljsko službo pa je dobila gđe. A. Novak, dosedanja učiteljica v Galiciji.

Č. o. Fran Kakuška, bivšega kaplana v Dobovi, je knez Schwarzenberg imenoval župnikom v Ottavi pri Krumlovi na Češkem.

Višjim živinozdravnikom sta imenovana gg. Jož. Volovšek v Celju in J. Munda v Brezicah.

V Šmartinu pri Slov. Gradcu je imenovana za učiteljico gđe. Ida Lampe iz Ljubljane.

Iz Mozirja sta se nam doposlali ti-le izjavi, za katere prevzamemo le po tiskovnem zakonu določeno odgovornost: Izjava. Jaz podpisani Matija Merzlak, prejšnji in sedanji občinski svetovalec v Mozirju potrjujem, da res nič ne vem, da bi se bila kdaj nezaupnica našim deželnim poslancem sklenila pri obč. seji, čeprav sem bil navzoč, ko se je sklepala samo enemu državnemu poslancu. V Mozirju, 3. novembra 1901. — Matija Merzlak.

Izjava. Jaz podpisani Franc Paher, bivši obč. svetovalec in sedanji obč. odbornik preklicujem svoj podpis na popravku iz Mozirja v Vašem cenj. listu od 31. oktobra 1901. št. 44., ker res ne vem, da bi se bila kdaj nezaupnica sklenila našim deželnim po-

slancem pri obč. seji, ampak se je sklenila samo enemu državnemu poslancu; in ker je bil moj tamošnji podpis pridobljen po zvijači. V Mozirju, 3. novembra 1901. — Franc Paher.

Iz Ruš nam pišejo: Dne 16. oktobra obhajala je občeprijubljena Goriškova rodbina dan dvojnega veselja. Dr. Kašper Gorišek in njegova blaga soproga sta praznovala namreč srebrno poroko — 25letnico srečnega zakona. Že na predvečer pomenljivega dneva pokazali so vrli Rušani, kako ljubijo in spoštujejo vrlega in požrtvovalnega svojega zdravnika, svojega zvestega prijatelja in svetovalca, gospoda Goriška in njegovo vrlo gospo. Priredili so velikansko bakljado, katere so se vdeležili tudi vsi ruški ognjebranci pod načelstvom g. Mihaela Srna. Godba je veselo svirala. Bil je res čaroben prizor, ko so se mnogoštevilne luči pomikale v dolgih vrstah skozi tmino poznega večera in ko so doneli mogočni in slovesni zvoki ubrane godbe! Pred stanovanjem slavljenec se je vstavil dolgi sprevid. Odborniki ruske občine zbrani v polnem številu javili so g. doktorju, da ga je ruska občina, kateri je g. Gorišek že drugokrat predstojnik, ednoglasno izvolila in imenovala častnim občanom, ter slavljenca izročili tudi obnem krasno izdelano diploma. Zastopana je bila tudi smolniska občina. Drugi dan se je vršila slavnost v cerkvi, katera je bila s cvetlicami divno okrašena. Slovesni sveti maši, katero je služil domači župnik in duh. svetovalec č. g. M. Vurzer, prisostvovalo je razven srebrno-poročencev mnogo odličnjakov in drugega ljudstva. Bilo je zares veličastno! Ruše so storile vse, kar so mogle, da so proslavile one, katere spoštujejo. In sicer po pravici in zaslugi; saj je Goriškova rodbina med blagimi ruškimi rodbinami ena prvih, in saj stoji g. dr. Gorišek, ako naštevamo vrle in značajne može ruske župnije, med prvimi. Želja vseh Rušanov je: Daj Bog, da bi gospod in gospa Gorišek slavila tukaj še zdrava in krepka zlato svojo poroko. — Ob enem pripomnimo, da je g. dr. Gorišek obhajal tudi 25letnico doktorstva. — Drugi vzrok veselja za Goriškovo rodbino pa je bila poroka hčerke gospodične Ele z g. učiteljem Lichtenwallnerjem, katera se je vršila ravno isti dan popoldne. Novemu paru želimo v zakonu isto srečo, kakor sta jo našla nevestin oče in mati, in tisto ljubezen in spoštovanje od strani vseh vrljih ljudi, katero uživata onadva!

Sv. Jurij ob Ščavnici. G. Al Slavič je dal nedavno pri cerkvi oznaniti, da ni naročnik »Štajerca« in da ne piše v njega. Kdor bo še dalje govoril o njem to »laž«, se bo moral pred sodnijo zagovarjati. — Tako je prav! Pametni in razsodni ljudje so že dobro spoznali hudobijo, ki jo uganjajo s svojim »Štajercem« nemškutarski trgovci in njihovi hadžiloji med slovenskim ljudstvom; zato je poštene ljudi sram, če drugi le mislijo ali govorijo o njih, da imajo s »Štajercem« kaj opraviti. Zlasti pa so zadnji čas vsi trezni ljudje, ki so »Štajerca« čitali, pomilovali dopisuna od sv. Jurja, ki na tako surov in podel način napada in blati osebe, katere vsi spoštujejo; zato se oni niti ne zagovarjajo. Kogar pa »Štajer« pri nas hvali, čez tistega pa so itak Jurjevčani že »križ napravili.« — Sicer pa verjamemo, da pristašem »Štajerca« ne more biti prav ljubo, da se pametni ljudje začenjajo zavedati; »Štajer« kajpada ne bo ljubo, da se zlasti mladina, ki ima zdravega duha, giblje! — Razumemo! Le tako surovo naprej, »Štajer«! Pa tudi — mi gremo naprej!!

Iz Ptuj. Na zadnji dopis »Slov. Gosp.« odgovorila je ptujka žaba, sestra giftne krote, na prav nesramen način. Napadenca gg. Lončarič in Havelka se le smejeta tej podlosti, kar je tudi najboljša. Kedo se bode tudi neki jezil, če pride v list, katerega samo ptujsko nemško razumništvo bere. Dopis sam po sebi pa je res tudi smešen. Med drugim piše, da se lahko začne z denarjem, katerega da

tukajšnja posojilnica. Ja bože mili, če bi res to resnica bila, ali ne ve dotični dopisun ptujke žabe, da je v Ptuj tudi nekaj obrtnikov, katere »Südmark« podpira in še celo jim daje brezobrestna posojila. Kakor se nasprotniki jezijo, tako se mi veselimo bodoče narodne trgovine.

Zaspanost ali ka-li? V enoletnem sladkem spanju tava neko »kmetsko bralno društvo« tam nekje blizu Spielfelda. »Kaj šmenta«, vskliknil je nek ud tega društva, »če jaz spim samo en cel dan, pa se vendar enkrat naspim, to društvo pa potrebuje eno celo leto, predno se dobro naspim.« Drugod imajo bralna društva to smešno navado, da prirejajo raznovrstne veselice, podučne shode, gledališke predstave in kaj še ne vse. Mi tukaj blizu Spielfelda pa si rajši izpočijemo, ker smo se že itak pri sklepanju »namerjavane« Ciril-Metodove veselice preveč upehali. Takih mislijo so morda pri našem društvu. Kaj ne? Saj že od 18. novembra lanskega leta naše društvo ni priredilo nič zabave svojim udom. Proč z zaspanostjo! — o.

Iz Makol. Gospod Janez Jerman, posestnik na Jelovcu in blagajnik makolske posojilnice, daroval je za revne tukajšnje šolarje 10 K, za kateri blagi dar se v imenu šolarjev prav srčno zahvali Jožef Svetlin, nadučitelj in šolski vodja.

Poučni shod „Gospodarske zveze“. Drugi ponavljalni poučni shod za knjigovodstvo hranilnic in posojilnic in kmetijskih društev priredi Gospodarska zveza v Ljubljani drugo polovico meseca novembra. Dobro bi bilo, ako bi tudi naša »Zveza slovenskih posojilnic« prirejala enake poučne shode!

Šola v Gotovljah se bode slovesno otvorila dne 17. t. m., in se začne s šolskim podukom dne 18. t. m.

Zveza slovenskih posojilnic v Celju je naklonila za l. 1901 v vsem skup 200 K podpore listu »Slovenska zadruga«, v katerem toči g. Lapajne iz Krškega svojo narodno-gospodarsko, politično in vzgojeslovno limonado. Nikakor ne bode hasnilo Zvezi, ako bo začela podpirati s svojimi skromnimi denarnimi sredstvi »tudi« politične liste, in naj si bodo ti samo Lapajnetove politične smeri.

Iz Št. Jurja ob južni železnici izvemo, da se je kamnosek Anton Kranc po domače Grah, napil dne 1. novembra žganja čez veliko mero v neki gostilni občine Kalobje. Na potu domov je obležal mrtev v jarku.

Iz Kozjega nam pišejo: Pri nas vladajo zelo čudne razmere, katere so vse drugo, kakor prijetne. Nedolgo živeli smo še v lepi slogi in zastopnosti. Trudili se, da smo dobili Slovenci v svoje roke to, kar danes imamo. Kaj pa zdaj? Peščica ljudi si je postavila nalogo, druge obrekovati, svojemu bližnjemu čast krasti in opravljati ostudno delo ovađuštva. Nihče pred njimi ni varen. Vtikajo se v družinsko življenje in oblatijo vsakega, kdor jim ni po godu. Izgovarjajo se ti lažnjivci, da je laž v vojski dovoljena. — Kaj ne, to so biser značaji. Upamo trdno, da bo te osrečitelje naše kmalu noč vzela.

Ljutomerski okraj. Pri nas in še dalje naokoli hodi s svojim blagom po naših sejmih tudi radgonski barvar Reitter; to je namreč tisti človek, ki je imel tudi veliko besedo na znanem nemškem shodu v Radgoni. Tam se je predlagalo, kako morajo nemškutariji po Spodnjem Štajarskem naše ljudstvo pomenčiti z nemškimi šolami (t. j. mučilnicami za slovensko deco), in kako morajo tebe, slovensko ljudstvo z očetovske zemlje pregnati. — In ta farbar Reitter upa ponujati Slovincem svoje blago!!

V Slov. Gradcu se otvori dne 10. t. m. nemška šola. Noben Slovenec se seveda ne udeleži te vsenemške slavnosti.

Slovenska pivovarna. »Ljubljanska kreditna banka« ustanavlja delniško družbo pod imenom »Delniška družba združenih pivovarn v Zalcu in Laškem v Ljubljani«. Gospod Simon Kuček, posestnik tvrde S. Kuketz se zavezuje, da prepusti novi delniški